

9 juni

Onverwachte ontmoetingen

Hè, hè, we zijn in Tours! De langste etappe van de rit (170 kilometer) en toch om kwart voor zes binnen. Eerst even over gisteravond. We overnachtten in de jeugdherberg, dat betekende dus eerst de bedden opmaken met twee lakens. Na de douche liepen we samen naar de stad. Langs heel oude gebouwen, over bruggen en dan natuurlijk meteen naar de kathedraal. Een middeleeuws gebouw met 176 gebrandschilderde ramen en veel beeldhouwwerk. Buiten een foto genomen van het beeld van Jacques en binnen zijn eigen raam digitaal vastgelegd. Jammer genoeg stonden er allemaal stoelen op het labyrint. Alleen op vrijdag kunnen mensen dat lopen, dan worden de stoelen weggehaald. In een hoek stond een gids en bij hem kon je een mooi stempel krijgen. Om kwart over zes begon de mis en ik heb een deel daarvan bijgewoond. De beide schriftlezingen waren redelijk te volgen. Een jonge vrouw las voor en zong. Dat klonk prachtig in die immense ruimte. Het ging over koren en meel en over het NT-deel waarin staat dat je je licht/lamp niet onder de korenmaat moet stellen. Een toepasselijk thema in deze streek van koren- en tarweteelt. Opmerking van Adrie: in de Wieringermeer telen ze ook tarwe, daar fiets je in 40 minuten doorheen, hier rij je drie dagen door die velden. Vlak voor Tours zagen we de eerste wijnbouw.

Heel leuk vandaag waren de ontmoetingen.

1. Zo was ik in de stad Vendôme bij de Saint Jacques kapel om stempels te halen voor degenen die een stempelboekje mee hebben, maar de kapel bleek gesloten. Er kwam een man aan en ik vroeg om inlichtingen. Hij zei: "Kom maar mee naar de mairie, daar werk ik en daar kunnen ze u een stempel geven." En zo gebeurde het.
2. Ruud en ik zochten in het kleine dorp Prunay naar een plek om te lunchen. We stonden voor de kerk bij een fraai huis. Een man haalde de post uit de brievenbus. Ik vroeg hem waar een goede plaats was om te picknicken. Zijn vrouw kwam er ook bij staan en ik vertelde over onze reis. Zij wezen me eerst naar een plek bij een camping. Toen praatten ze met elkaar en ik begreep dat ze overlegden of zij ons niet konden ontvangen in hun tuin. Dat stelden ze inderdaad voor en zo kwam enige

tijd later de hele groep bij elkaar in een mooie tuin achter het huis, waar tafels en stoelen klaarstonden. Wij hadden brood, yoghurt, drinken en beleg uitgestald. Het was een vrolijk gezicht. De gastheer bleek de plaatselijke arts te zijn. Na afloop kregen we enkele flessen Voutray mee, een bekende champagnesoort uit een stadje in de buurt van Tours. Ruud en ik bleven nog even thee drinken en hadden een interessant gesprek. Wat een onverwachte en gastvrije ontvangst!

Nu zit ik in de hal van het Inter hotel te typen. Zo meteen komt Piet de Winkel bij me zitten om zijn verhaal van deze dag te vertellen. Het ruikt al lekker, we gaan eten en dan de stad in.

We hebben begrepen dat onze site goed gelezen wordt. Dus doe ik de groeten van ons allemaal aan alle lezers! 't Gaat lekker, na afloop van de iedere rit gaan we rond de tafel zitten en bespreken we het wel en wee. Dat werkt goed, zeker wanneer iedereen zegt wat hem of haar dwars zit.

Daarnaast wordt er veel gelachen en de sfeer is prima. Gister aten we bij een Marokkaans restaurant, de couscous vulde niet helemaal, maar het lied dat Ruud met ons zong over de kleermakers maakte veel goed.

Hoe Piet in evenwicht bleef

Om ongeveer 8 uur vertrokken uit Chartres. Met een aantal kleine maar soms enigszins venijnige klimmetjes gingen we op weg naar Tours. Het was half tot zwaarbewolkt met af en toe een miezerig regenbuitje. Na de koffie in St. Hilaire sur Yerre klaarde de lucht wat op en gingen we met een matige tegenwind weer verder. Tijdens een lichte klim kwam de kop van het peloton vrijwel tot stilstand waardoor ik niet op tijd uit mijn clip kon komen en vrij zacht ten val kwam in de berm (over rechts). Kort nadat ik René Boots gevraagd had om aan het begin van een beklimming de vaart van de voorgaande afdaling te benutten, ging het bij mij nogmaals mis. Door een misschakeling liep mijn ketting eraf, waardoor ik weer ten val kwam, deze keer op het wegdek (over links). Met enige hulp van Kees Swinkels werd de ketting er weer omgelegd en kon ik weer verder. Zonder verdere ongelukken zijn we verder gereden naar ons hotel in Tours, waar we om ca. 18.00 uur aankwamen. Na een paar biertjes en wijntjes werden de fietsen opgepoetst en hebben we onszelf lekker opgefrist.

